

ธนาคารไทยพาณิชย์
SIAM COMMERCIAL BANK

**ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
การเปิดเผยการดำรงเงินกองทุนตาม Basel II(Pillar III)
30 มิถุนายน 2009**

รายงานฉบับนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงิน

สารบัญ

1.	คำนำ	1
2.	ขอบเขตการเปิดเผยข้อมูล.....	1
3.	เงินกองทุนตามเกณฑ์ Basel II.....	1
4.	การบริหารความเสี่ยงด้านตลาด.....	3

1. บทนำ

ในปี 2549 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้เริ่มนำหลักเกณฑ์การกำกับดูแลเงินกองทุนแบบใหม่ ตามเกณฑ์ Basel II มาใช้กับธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ ได้เริ่มใช้หลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนดังกล่าวอย่างเป็นทางการตั้งแต่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศให้มีผลบังคับใช้เมื่อ 31 ธันวาคม 2551

รายงานนี้ได้ปฏิบัติสอดคล้องกับแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงเงินกองทุนตาม Pillar III ของ Basel II ที่กำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) การเปิดเผยข้อมูลตาม Pillar III มุ่งที่จะส่งเสริมการใช้กลไกตลาดในการกำกับดูแล โดยข้อมูลที่เปิดเผยจะช่วยให้บุคคลต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (market participants) สามารถประเมินข้อมูลสำคัญภายใต้ขอบเขตการเปิดเผยข้อมูลของ Basel II รวมถึง ความเสี่ยงในด้านต่างๆ การประเมินกระบวนการในการบริหารความเสี่ยง และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือความเพียงพอของเงินกองทุนของสถาบันการเงิน

รายงานฉบับนี้เป็นการเปิดเผยข้อมูลครั้งแรกสำหรับงวดครึ่งปีของธนาคาร โดยใช้ข้อมูล ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2552 ในรายงานมีรายละเอียดเกี่ยวกับความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคาร รวมถึงองค์ประกอบของสินทรัพย์เสี่ยงและภาพรวมของการบริหารความเสี่ยงด้านตลาดโดยสังเขป สำหรับการเปิดเผยข้อมูลประจำปีครั้งแรกสำหรับข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552 จะมีการอธิบายในรายละเอียดมากขึ้นในวิธีปฏิบัติด้านบริหารความเสี่ยงของธนาคารทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยจะสามารถเรียกดูข้อมูลได้ในไตรมาสแรกของปี 2553 การเปิดเผยข้อมูลตาม Pillar III จะถูกลงประกาศไว้ในเว็บไซต์ของธนาคารฯ ภายใต้ส่วนนักลงทุนสัมพันธ์ที่ www.scb.co.th/en/abt/abt_ivr.shtml และเอกสารแนบท้ายของงบการเงิน

2. ขอบเขตการเปิดเผยข้อมูล

ในช่วงเริ่มต้นของการคำนวณเงินกองทุนตามเกณฑ์ Basel II ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด การคำนวณความเพียงพอของเงินกองทุนของธนาคารฯ ถูกนำมาใช้กับข้อมูลในระดับธนาคารเท่านั้น กลุ่มธุรกิจทางการเงินของธนาคารไทยพาณิชย์ จะใช้การคำนวณเงินกองทุนตามเกณฑ์ Basel II ในทันทีที่กำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

ธนาคารฯ ใช้วิธี Standardized Approach ในการคำนวณวัดค่าความเสี่ยงด้านสินเชื่อ ด้านตลาด และด้านปฏิบัติการ เพื่อคำนวณเงินกองทุนตามที่กฎหมายกำหนด

3. เงินกองทุนตามเกณฑ์ Basel II

3.1 การบริหารเงินกองทุน

ธนาคารมีนโยบายในการบริหารเงินกองทุน เพื่อสร้างความมั่นใจว่าเงินกองทุนของธนาคารฯ นั้น:

- จะมีส่วนรองรับความสูญเสียที่ไม่ได้คาดไว้ (unexpected losses) ที่เกิดจากความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและเงินกองทุนที่เหลืออยู่สูงกว่าเงินกองทุนตามกฎหมายที่กำหนดอยู่ตลอดเวลา; และ
- มีความเพียงพอที่จะสนับสนุนการดำเนินธุรกิจของธนาคารภายใต้ความเสี่ยงที่มีอยู่และส่งเสริมการเติบโตตามกลยุทธ์ทางธุรกิจ รวมถึงมีความสามารถที่จะต้านทานต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นในช่วงที่เศรษฐกิจตกต่ำ

ผู้บริหารระดับสูงของธนาคารฯ พิจารณาและสอบทานความเพียงพอของเงินกองทุนอย่างสม่ำเสมอ โดยพิจารณาถึงความต้องการในการดำเนินธุรกิจ

3.2 โครงสร้างและความเพียงพอของเงินกองทุน

เงินกองทุนประกอบด้วยเงินกองทุนชั้นที่1 และเงินกองทุนชั้นที่2 เงินกองทุนชั้นที่1 มีองค์ประกอบของเงินกองทุนที่มีคุณภาพสูง ซึ่งสามารถรองรับข้อผูกพันทางการเงินได้อย่างถาวรและไม่มีข้อจำกัด เงินกองทุนชั้นที่1 ของธนาคารฯ มีองค์ประกอบหลัก ได้แก่ หุ้น, ส่วนเกินมูลค่าหุ้น, กำไรสะสม, และสำรองตามกฎหมาย เงินกองทุนชั้นที่2 ของธนาคารฯ ประกอบด้วยหุ้นกู้ด้อยสิทธิ, สำรองทั่วไป (1.25%ของสินทรัพย์เสี่ยงทั้งหมด), เงินสำรองจากการตีราคาที่ดินและอาคาร (สามารถใช้ได้ที่อัตรา 50% - 70%), ส่วนเกินทุนจากการตีราคาของเงินลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อขาย (สามารถใช้ได้ที่อัตรา 45%)

ตารางข้างล่างแสดงรายละเอียดเงินกองทุนของธนาคารฯ, สินทรัพย์เสี่ยง, อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน, และเงินกองทุนตามประเภทความเสี่ยง ณ วันที่ 30 มิถุนายน 2552 ทั้งนี้ ไม่มีรายการหักเงินกองทุนภายใต้เงินกองทุนชั้นที่1 และ เงินกองทุนชั้นที่2 อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนรวมและอัตราส่วนเงินกองทุนชั้นที่ 1 อยู่ที่ 15.65% และ 11.37% ซึ่งสูงกว่าอัตราส่วนเงินกองทุนขั้นต่ำที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ที่ 8.5% และ 4.25%

ตารางที่ 1: โครงสร้างเงินกองทุนและความเพียงพอของเงินกองทุน

ล้านบาท	30 มิถุนายน 2552
เงินกองทุนชั้นที่ 1	
ทุนชำระแล้ว	26,009
ส่วนเกินมูลค่าหุ้นสามัญ	11,124
ส่วนเกินมูลค่าหุ้นบริมสิทธิ์	7,983
สำรองตามกฎหมาย	5,063
กำไรสะสมที่จัดสรรแล้ว	53,657
เงินกองทุนชั้นที่ 1 ทั้งหมด	103,836
เงินกองทุนชั้นที่ 2	
เงินกองทุนชั้นที่ 2 ตามเงื่อนไขที่กำหนด	39,055
เงินกองทุนทั้งสิ้น	142,891
สินทรัพย์เสี่ยง	
ความเสี่ยงด้านสินเชื่อ	814,086
ความเสี่ยงด้านตลาด	12,981
ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ	85,879
สินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้น	912,946
อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุน (%)	15.65%
อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนชั้นที่1 (%)	11.37%
อัตราส่วนความเพียงพอของเงินกองทุนขั้นต่ำ (%)	8.5%

ตารางที่ 2: เงินกองทุนขั้นต่ำตามประเภทความเสี่ยง

ล้านบาท	30 มิถุนายน 2552
ความเสี่ยงด้านสินเชื่อ – วิธี Standardized Approach	
สินเชื่อปกติ	
ลูกหนี้รัฐบาล, ธนาคารกลาง, ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) ¹ และ PSEs ² ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเสมือนลูกหนี้รัฐบาล	87
ลูกหนี้สถาบันการเงินและ PSEs ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเสมือนลูกหนี้สถาบันการเงินและบริษัทหลักทรัพย์	2,020
ลูกหนี้ธุรกิจเอกชนและ PSEs ที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเสมือนลูกหนี้ธุรกิจเอกชน	43,584
ลูกหนี้รายย่อย	8,220
ลูกหนี้สินเชื่อที่อยู่อาศัย	7,166
สินทรัพย์อื่น	5,982
หนี้มีปัญหา	2,138
First-to-Default Credit Derivatives and Securitisation	-
เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านสินเชื่อ	69,197
ความเสี่ยงด้านตลาด – วิธี Standardized Approach	
ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย	858
ความเสี่ยงด้านราคาตราสารทุน	-
ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน	245
ความเสี่ยงด้านราคาสินค้าโภคภัณฑ์	-
เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด	1,103
ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ – วิธี Standardized Approach	
เงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ	7,300
มูลค่าเงินกองทุนขั้นต่ำทั้งสิ้น	77,600

¹ Multilateral development banks หรือธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ

² Non-central government public sector entities หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และ รัฐวิสาหกิจ

4. การบริหารความเสี่ยงด้านตลาด

ในบริบทของธนาคารฯ ความเสี่ยงด้านตลาด หมายถึง ความเสี่ยงที่ธนาคารอาจเกิดความเสียหายจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของฐานะที่อยู่ในงบดุลและนอกงบดุลที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของปัจจัยเสี่ยงด้านตลาด ประกอบด้วย อัตราแลกเปลี่ยน, อัตราดอกเบี้ย, ราคาตราสารทุน, ส่วนต่างด้านเครดิต (credit spreads), และราคาสินค้าโภคภัณฑ์

ธนาคารมีการจัดแบ่งฐานะความเสี่ยงด้านตลาด ออกเป็นฐานะในบัญชีเพื่อการค้า (Trading books) และฐานะในบัญชีเพื่อการค้า (Banking books) สำหรับฐานะในบัญชีเพื่อการค้า ประกอบด้วยฐานะของตราสารการเงินที่มีเจตนาถือครองไว้เพื่อการค้า ซึ่งเป็นฐานะที่ถือไว้ในระยะสั้นโดยมีเจตนาเพื่อขายต่อ และ/หรือเพื่อหาประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงของราคา หรือเพื่อหากำไรจากความแตกต่างของราคาในหลายตลาด (Market arbitrage)

4.1 นโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านตลาด

ธนาคารได้จัดทำนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk Policy Guide: MPG) และนโยบายการบริหารฐานะในบัญชีเพื่อการค้า (Trading Book Policy: TBP) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารความเสี่ยงด้านตลาด ซึ่งคณะกรรมการธนาคารเป็นผู้อนุมัติ การดูแลและปรับปรุงนโยบายกำหนดให้มีการทบทวนอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อความเหมาะสม และ/หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์หรือสถานการณ์ที่มีนัยสำคัญและส่งผลกระทบต่อสาระสำคัญในการปฏิบัติตามแนวนโยบายนี้ คณะกรรมการบริหารได้รับมอบหมายให้เป็นผู้พิจารณาและอนุมัติ การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงในนโยบาย และรายงานให้คณะกรรมการธนาคารทราบ

4.2 โครงสร้างและหน้าที่ความรับผิดชอบ

วัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงด้านตลาดของธนาคาร คือ เพื่อบริหารจัดการและควบคุมฐานะความเสี่ยงด้านตลาดให้เหมาะสมกับผลตอบแทนที่ได้รับภายใต้ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการธนาคาร

กลุ่มบริหารความเสี่ยง ซึ่งเป็นอิสระจากกลุ่มงานด้านธุรกิจ โดยสายบริหารความเสี่ยงด้านตลาด มีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการวัด ประเมิน ควบคุม ติดตามและรายงานความเสี่ยงด้านตลาดของฐานะในบัญชีเพื่อการค้า ให้อยู่ภายใต้เพดานความเสี่ยงที่กำหนดไว้ รายงานความเสี่ยงด้านตลาดนำเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงที่เกี่ยวข้องทราบเป็นรายวัน และหากมีการเกินเพดานความเสี่ยงด้านตลาด ผู้รับผิดชอบในการบริหารฐานะในบัญชีเพื่อการค้าต้องนำเสนอขออนุมัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในนโยบายการบริหารความเสี่ยงด้านตลาด นอกจากนี้ยังมีการจัดทำรายงานการติดตามความเสี่ยงและรายงานความเสี่ยงด้านตลาดนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน และคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ตามลำดับ เพื่อทราบเป็นรายเดือน

4.3 เพดานความเสี่ยง

ธนาคารกำหนดเพดานความเสี่ยงที่ยอมรับได้ เพื่อใช้ในการบริหารความเสี่ยงด้านตลาด โดยสายบริหารความเสี่ยงด้านตลาด มีหน้าที่ในการนำเสนอเพดานความเสี่ยงต่อคณะกรรมการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ และนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหาร เพื่อพิจารณาอนุมัติ และให้มีการทบทวนเพดานความเสี่ยงอย่างน้อยปีละครั้ง และ/หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญ

4.4 การประเมินและติดตามความเสี่ยง

ธนาคารมีการประเมินและติดตามความเสี่ยง โดยการนำข้อมูลฐานะการถือครองในบัญชีเพื่อการค้าและข้อมูลปัจจัยเสี่ยงด้านตลาด มาใช้ในการประเมินค่าความเสี่ยงเพื่อเปรียบเทียบกับวงเงินความเสี่ยงที่กำหนดไว้ โดยใช้เครื่องมือวัดทางสถิติและไม่ใช้สถิติในการประเมินค่าความเสี่ยง ประกอบด้วย แบบจำลองการประเมินค่าความเสี่ยงสูงสุด (Value at Risk: VaR) การวิเคราะห์ความอ่อนไหวต่อปัจจัยเสี่ยงด้านตลาด (Sensitivities Analysis) การกำหนดผลขาดทุนสูงสุด (Stop-loss) ขนาดของฐานะการถือครองสูงสุด (Position size) การทดสอบภาวะวิกฤต (Stress testing) และการทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบจำลอง (Back testing)

4.4.1 แบบจำลองการประเมินค่าความเสี่ยงสูงสุด (VaR)

เป็นเครื่องมือทางสถิติที่ใช้ในการประเมินค่าความเสี่ยง แบบจำลองนี้เป็นเทคนิคที่ใช้ประมาณการมูลค่าความเสียหายสูงสุดที่อาจจะเกิดขึ้น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในปัจจัยเสี่ยงด้านตลาด ภายใต้ระดับความเชื่อมั่นและระยะเวลาถือครองที่กำหนด ในภาวะตลาดปกติ

ธนาคารประเมินค่าความเสี่ยง VaR ตามวิธี Parametric หรือ Variance-Covariance ซึ่งเป็นวิธีการคำนวณค่าจากสมการค่าความผันผวน (Volatility) และค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ของปัจจัยเสี่ยงด้านตลาดต่างๆ คือ อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย และราคาตราสารทุน ภายใต้สมมติฐานที่ว่า การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีการกระจายตัวแบบปกติ (Normal distribution) สำหรับฐานะความเสี่ยงที่เกิดจากธุรกรรมด้านอัตราแลกเปลี่ยน ด้านอัตราดอกเบี้ย และด้านราคาตราสารทุน และใช้วิธี Monte Carlo Simulation สำหรับฐานะความเสี่ยงที่เกิดจากธุรกรรมที่เป็น Options เช่น FX Options เป็นต้น โดยแบบจำลองที่ใช้มีหลักเกณฑ์ดังนี้:

- ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยเสี่ยงด้านตลาดที่ใช้ในการคำนวณย้อนหลัง 1 ปี หรือ 250 วันทำการ
- ข้อมูลในอดีตของปัจจัยเสี่ยงด้านตลาดที่ใช้ในการคำนวณ ประกอบด้วย อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย และราคาตราสารทุน รวมถึงค่าความผันผวนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การคำนวณค่า VaR ใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 99 และระยะเวลาถือครอง 1 วันทำการ
- การปรับข้อมูลค่าสหสัมพันธ์ให้เป็นปัจจุบัน เป็นรายสัปดาห์

4.4.2 การวิเคราะห์ความอ่อนไหวต่อปัจจัยเสี่ยงด้านตลาด (Sensitivity Analysis)

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินค่าความเสียหายของฐานะการถือครอง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภท โดยกำหนดเป็นวงเงินรวมของ Portfolio และแต่ละประเภทความเสี่ยง ขึ้นอยู่กับลักษณะของเครื่องมือหรือตราสารการเงินแต่ละประเภท เช่น ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย ใช้วิธีการประเมินมูลค่าการเปลี่ยนแปลงของฐานะความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย เมื่ออัตราดอกเบี้ยหรืออัตราผลตอบแทนในตลาดเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 0.01

4.4.3 การกำหนดผลขาดทุนสูงสุด (Stop-Loss limit)

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการควบคุมความสูญเสีย ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยเสี่ยงด้านตลาด เช่น การขาดทุนสูงสุดใน 1 วันทำการ หรือในช่วงระยะเวลา 1 เดือน เป็นต้น ธนาคารใช้วงเงินนี้เพื่อลดความสูญเสียหากเกิดเหตุการณ์ที่สภาวะตลาดมีความผันผวนสูง

4.4.4 การกำหนดขนาดของฐานะการถือครองสูงสุด (Position Size limit)

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการจำกัดขนาดของฐานะความเสี่ยงที่ถือครองอยู่ และขนาดของธุรกรรมสูงสุดของ Portfolio ที่สามารถทำได้ ณ สิ้นวันทำการ ตัวอย่างเช่น การถือครองฐานะเงินตราต่างประเทศรวมทุกสกุลเงิน (Aggregate FX Position) ไร่ข้ามคืนในขณะที่ธนาคารอยู่นอกเวลาทำการ เป็นต้น

4.4.5 การทดสอบภาวะวิกฤต (Stress testing)

ธนาคารฯ จัดให้มีการทดสอบภาวะวิกฤตความเสี่ยงด้านตลาดในบัญชีเพื่อการคำนวณสถานการณ์จำลองที่กำหนดขึ้นครอบคลุมปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่สามารถก่อให้เกิดผลขาดทุนหรือกำไรที่ผิดปกติต่อมูลค่าฐานะของธนาคาร ประกอบด้วย ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนและด้านอัตราดอกเบี้ย ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงขนาดของความเสียหายและความเพียงพอของเงินกองทุนในการรองรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ผลการทดสอบภาวะวิกฤตที่ประเมินได้ถูกรายงานต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงเป็นรายเดือน

4.4.6 การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบจำลอง VaR (Back testing)

ธนาคารฯ จัดทำ Back testing เป็นรายวัน โดยการนำค่า VaR รายวันที่คำนวณได้เปรียบเทียบกับผลกำไรขาดทุนที่อ้างอิงการเปลี่ยนแปลงโดยสมมติของมูลค่า Portfolio ซึ่งคำนวณจากผลกำไรขาดทุนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาดในวันนั้นกับฐานะของ Portfolio ณ สิ้นวันก่อนหน้า โดยใช้ข้อมูลย้อนหลัง 250 วันทำการ ความน่าเชื่อถือของแบบจำลอง VaR ที่พิจารณาจากผล Back Testing ขึ้นอยู่กับจำนวนผลลัพธ์ที่ผิดปกติ ซึ่งคำนวณจากผลขาดทุนที่อ้างอิงการเปลี่ยนแปลงโดยสมมติ (Hypothetical change) มีค่ามากกว่าค่า VaR ที่คำนวณได้จากฐานะของ Portfolio ณ สิ้นวันก่อนหน้า ธนาคารฯ จัดทำรายงานผลการทดสอบอย่างน้อยเป็นรายไตรมาสและรายงานต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง